

[Iver Poulsen.]

Men det kunne lade til, synes jeg, at hele dressurspørgsmålet trænger til en grundig drøftelse engang i en nær fremtid, for vel skal vi sørge for folkeforlystelser, men hvad er skønnere end at se f. eks. heste bevæge sig frit, naturligt og elegant rundt i en cirkusmanege — ukrukket, for dyrene ved ikke, hvad krukkeri er? Det er en skønhedsoplevelse, som man, hvis man har øje for det, nødig vil undvære. Det var måske en opgave for forældre og børneopdragere at forsøge at få børnenes øjne åbnet for den skønhedsåbenbaring, dyrene er. Enten man siger, at dyrene er smukke, eller man kalder dem grimme og siger, at de har et hæsligt ansigt, gælder det, at hvert dyr i sit eget miljø er en skønhedsåbenbaring. Vi, der er til stede her i salen, kender det fra spisesalen, hvor vi sidder og ser på maleriet af hestene ved fjorden — det er anatomiske vidundere, skønne og smukke. Det samme sker i cirkusmanegen; men så oplever man som regel som punktum, at folkeforlystelsen skal være det helt store, at disse smukke dyr, der bevæger sig naturligt og bare ved det, at de bevæger sig og er der, er smukke, pludselig skal gøres krukke og tvinges op på bagbenene, noget ganske unaturligt, og stå og baske med forbenene med en lille tingest foran næsen, som de ved er en pisk. Det er ganske meningsløst, at man skal drive folkeforlystelsen så vidt, at man skal gøre dyr krukke, for at vi kan more os. Der er mange andre måder, vi kan more os på, uden at man behøver at gøre dyr krukke og med pisk sørge for, at de opfører sig unaturligt. Det er faktisk det samme, som hvis man her i tinget blev enig om, at ordførerne fra deres plads skulle kravle på alle fire herop på talerstolen. Det er akkurat lige så unaturligt.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg erkender, at det ærede medlem har ret i, at dette sidste ville være unaturligt. Det ville måske være mindre unaturligt, om ordførerne gjorde det, når de skulle ned fra talerstolen; det kommer naturligvis an på, hvordan de var sluppet fra deres tale, det er klart.

Må jeg sige til det ærede medlem, at det er smerten hos en anden, tilmed en umælende, og det er angstfornemmelsen hos en

anden, tilmed en umælende, man skal konstatere, og det tror jeg er lige så vanskeligt som at konstatere graden af smerte, så jeg vil alligevel fastholde de bemærkninger, jeg gjorde. Jeg erkender, at jeg her roder mig ind på et område, hvor det ærede medlem er mere hjemme, så jeg skal ikke fortsætte.

Vagn Bro: Ja, det, vi drøfter, er jo smerte påført dyr. Her må jeg dog sige, at jeg føler mig mindst på højde med det ærede medlem hr. Iver Poulsen. Dette, at heste på bagben kæmper mod hinanden eller spadserer rundt i manegen, har intet med smerte at gøre. Det kan jeg garantere det ærede medlem for, og jeg har ærlig talt indtryk af, efter at jeg har hørt hele denne debat, at hvis dette ting kunne enes om at indføre skrappe regler for dem, der påfører dyr smerte, med andre ord indføre det engelske system, hvor overtrædelse straffes hårdt, men hvor man i øvrigt lader folk se disse foreteelser, så kunne vi følge den højtærede minister, og det er jo egentlig — sådan har jeg forstået det — den højtærede ministers standpunkt.

Jeg vil takke ministeren for det, han sagde om erhvervet. Der er ingen herinde, der ønsker at genere enkelte erhverv, og hvis vi altså kan forhindre dyremishandling, lad så cirkus fortsætte.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Jeg må bedrøve det ærede medlem hr. Vagn Bro med, at jeg ikke godtager det ærede medlems garanti for, at dyr, som overbelaster deres bagben, ikke undertiden er udsat for smerte i bagbenene. Jeg skal ikke indlede en anatomisk diskussion, men blot sige, at som dyrlæge oplever man undertiden en overbelastning af hestes bagben, som udløser sig i en smertefuld lidelse, der hedder spat, og denne lidelse er ikke sjælden hos dyr, som netop overbelaster bagbenene, så den garanti tillægger jeg ikke større betydning. Når den højtærede justitsminister fastholder sit standpunkt, må jeg sige: hvorfor bruger en domptør eller dressør sin pisk? Det er, fordi han vil have dyrene til at gøre noget ganske bestemt eller til at lade være med at gøre noget andet, og dyrene ved, at hvis de gør noget andet, så kommer pisken, og så kan